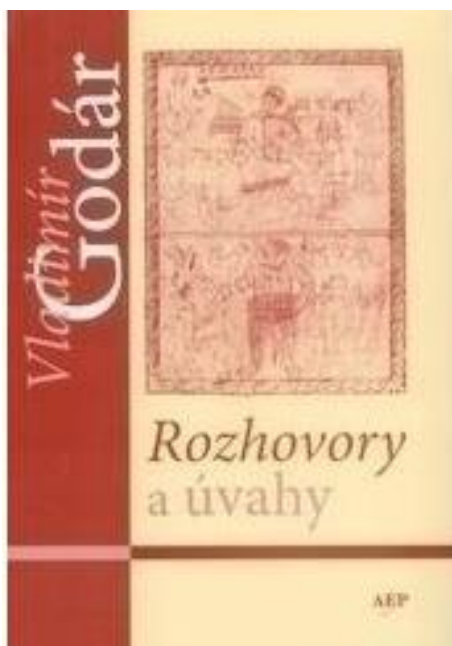

OTÁZKY A ODPOVEDE

Z FONDU HUDOBNÉHO ODDELENIA KNIŽNICE

Vladimír Godár

Rozhovory a úvahy

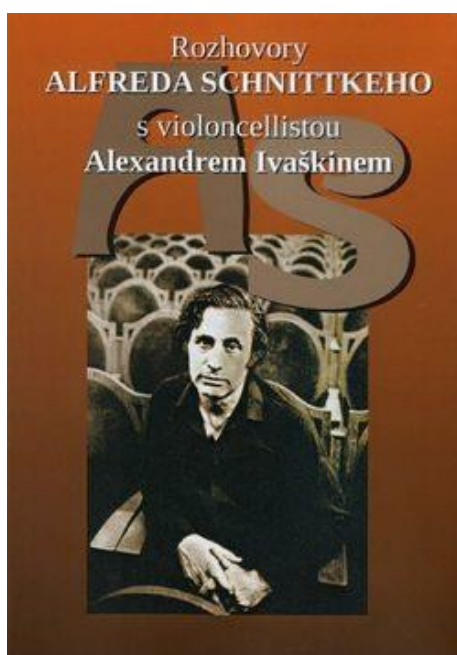
Človek má veľké množstvo slov, ktorými môže popísať okolitý svet, no veľmi málo slov, ktorými vie opísať svoje vnútro. Dejiny spôsobili, že človek spoznáva onen vonkajší svet prostredníctvom vedy, kým ľudskému vnútru sa venujú najmä umenia. Umenia pomáhajú človeku spoznať seba samého - toto sebazpoznanie sa skrýva v príbehoch vystavaných pomocou slov, v hudobných príbehoch, v obrazoch, ktorých vnímanie sprevádzajú naše emócie. Hudba sa v európskej tradícii stala remeslom, vedou i umením a robiť ju nie je ľahké. Ak je výroba hudby ťažká, povedať slovami niečo zásadné o hudbe je ešte ťažšie. K hudbe možno pristupovať tými najrozmanitejšími

cestami či cestičkami. Možno ju chápať ako prejav ľudskej duše a skúmať ju cez jej atribúty, možno ju interpretovať ako text a pokúšať sa dešifrovať významové vrstvy skryté v jej tónoch. Táto publikácia má ambíciu byť svedectvom - svedectvom myšlienok, postojov a okolností, ktoré sprevádzali vznik a život tak autorovej tvorby, ako aj hudobnej tvorby posledných troch desaťročí.

[Link na knihu v katalógu knižnice](#)

[Link na CD v katalógu knižnice](#)

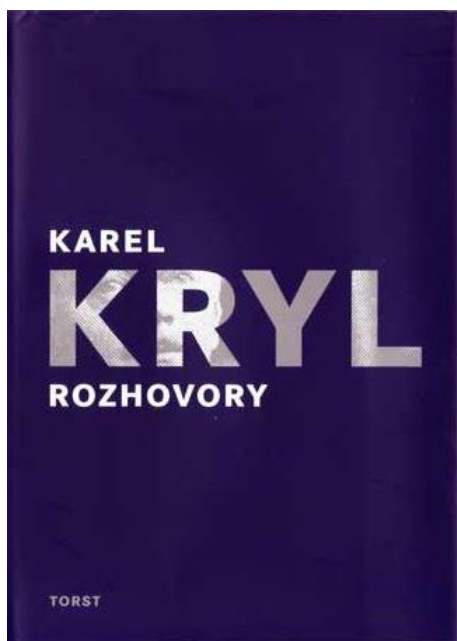
[Link na CD v katalógu knižnice](#)

Rozhovory Alfreda Schnittkeho s violoncellistou Alexandrom Ivaškinem

Monografie se zaměřuje na zmapování života a díla Alfreda Schnittkeho, jednoho z nejvýznamnějších zástupců hudební tvorby 20. století. Prostředkem k dosažení tohoto cíle je překlad originálu rozhovorů ruského violoncellisty Alexandra Ivaškina s Alfredem Schnittkem. Postupným studiem odborné literatury, notového materiálu a nahrávek hudby 2. poloviny 20. století vzniká odborná studie na téma vlivu Schnittkeho na soudobou interpretační a i kompoziční praxi. Tímto vydáním se zaplní další prázdné místo v poznání dějin hudby posledních desetiletí, protože v českém prostředí nejsou soudobí skladatelé a postmoderna obecně zatím prakticky vůbec reflektováni.

[Link na knihu v katalógu knižnice](#)

Karel Kryl

Rozhovory

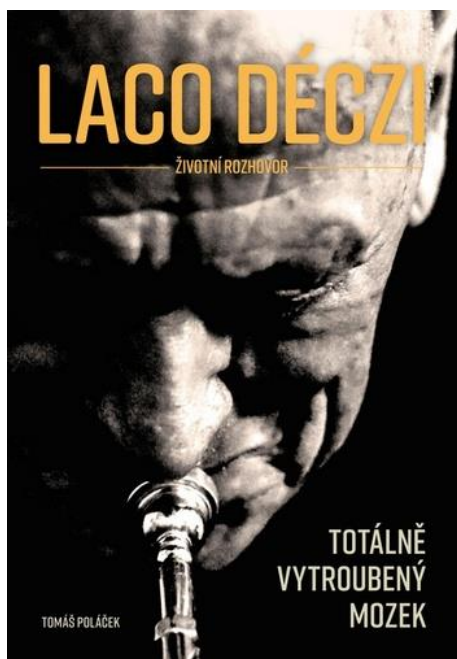
... výbor rozhovorů, které Karel vedl s různými novináři a publicisty. Výbor zahrnuje rozhovory z celého období veřejného života Karla Kryla, přičemž období Karlových let v exilu je zohledněno spíše jen okrajově. Ve vynikající spolupráci s pracovníky nakladatelství Torst vznikla velmi rozsáhlá kniha. Jejích 820 stránek je doplněno archivním materiálem tak, aby si čtenář mohl utvořit obraz o období daného publikovaného textu. Důležité na práci k této knize bylo od samého počátku přání, aby každý, kdo se o Karla Kryla zajímá, měl možnost si Karlovy myšlenky a výpovědi přečíst a mohl s Karlem k jednotlivým tématům vést svůj vlastní a veskrze soukromý

dialog.

[Link na knihu v katalogu knihnice](#)

[Link na LP v katalogu knihnice](#)

[Link na LP v katalogu knihnice](#)

Tomáš Poláček - Laco Déczi

Totálně vytroubený mozek

Novinář Tomáš Poláček není prvním, koho uhranul legendární bouřlivák Laco Déczi. V roce 2003 o něm sepsal Jiří Šebánek publikaci Laco Déczi na plný plyn. Dávno předtím se ale Šebánkovi, coby scenáristovi, stal Déczi předobrazem pro ústředního hrdinu filmové komedie Volná noha (1989), líčící peripetie jazzového trumpetisty v časech normalizace, v nichž bylo ústavou zakotvené právo na práci a zároveň otrocká povinnost pracovat. Volná noha, to bylo razítko vtisknuté do občanského průkazu na základě dobrozdání příslušného uměleckého svazu. Bylo výsadou nemnohých a znamenalo alespoň jakousi svobodu v zadrátovaném dvorku.

[Link na knihu v katalogu knihnice](#)

[Link na knihu v katalogu knihnice](#)

[Link na LP v katalogu knihnice](#)

[Link na LP v katalogu knihnice](#)

Dan Bárta Žvaniti fér

Knižní rozhovor Dana Bárty s Petrem Skočdopolem Žvaniti fér, který právě vydalo nakladatelství Druhé město, se vymyká jak běžnému životopisnému psaní, tak profilovým titulům, o knižních rozhovorech ani nemluvě. Jak tedy Bárta z textu Žvaniti fér vychází? Inu, jako velice sympatický chlapík, který si je vědom své ceny a toho, co umí, zároveň však z toho nepadá na zadek, jako muž, jemuž lze věřit každé slovo, který si nelibuje v siláckých prohlášeních, nicméně má jasno a nemá problém s tím říct, co si myslí - možná i proto bývá v některých kruzích označován za „pravdaře“. Ovšem toto skrytě hanlivé označení můžeme vnímat i jako poctu. Ano, Dan Bárta v knižním rozhovoru s Petrem Skočdopolem říká pravdy – ty své. A je na

čtenáři, jak se s nimi popasuje...

[Link na knihu v katalogu knihnice](#)